

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Kawasaki Motors Europe NV

Strona pozwana: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane

Pytanie prejudycjalne

Czy rozporządzenie Komisji (WE) nr 1051/2009 ⁽¹⁾ z dnia 3 listopada 2009 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej jest ważne?

⁽¹⁾ Dz.U. L 290, s. 56.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de grande instance de Nanterre (Francja) w dniu 26 lutego 2015 r. – Saint Louis Sucre SA, następcą prawnym Saint Louis Sucre SNC/Directeur général des douanes et droits indirects

(Sprawa C-96/15)

(2015/C 146/34)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de grande instance de Nanterre

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Saint Louis Sucre SA, następcą prawnym Saint Louis Sucre SNC

Strona pozwana: Directeur général des douanes et droits indirects

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 15 ust. 2 i 8 rozporządzenia Rady nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. ⁽¹⁾, stosowany w świetle motywów 9 i 11 tego aktu oraz wyroków *Zuckerfabrik Jülich I i II*, a także ogólnych zasad prawa wspólnotowego, a mianowicie zasady zakazującej bezpodstawnego wzbogacenia, zasady proporcjonalności i zasady swobody przedsiębiorczości, należy interpretować w ten sposób, że producent cukru ma prawo do zwrotu opłat produkcyjnych uiszczonych z tytułu ilości objętego kwotą cukru, która była jeszcze składowana w dniu 30 czerwca 2006 r., wobec faktu, że system opłat produkcyjnych nie został odnowiony po tej dacie mocą rozporządzenia Rady nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. ⁽²⁾?
- 2) a) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie prejudycjalne, czy podlegająca zwrotowi na rzecz producentów kwota opłat powinna zostać ustalona wyłącznie na podstawie ilości cukru składowanego w dniu 30 czerwca 2006 r.?

b) W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na poprzednie pytanie prejudycjalne, czy ilość cukru przyjęta za podstawę wymiaru kwoty podlegających zwrotowi opłat powinna być oparta na zmianie stanu wspólnotowych zapasów cukru w okresie od 1 lipca 2001 r. do 30 czerwca 2006 r.?
- 3) Czy wysokość podlegających zwrotowi opłat może zostać prawidłowo obliczona poprzez pomnożenie stanu zapasów cukru uwzględnionego na podstawie odpowiedzi na drugie pytanie prejudycjalne przez średnią ważoną „średnich strat” stwierdzonych w okresie WOR 2001/2006, czy też powinna ona zostać obliczona inaczej, a jeśli tak to w jaki sposób?

- 4) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytania, czy rozporządzenie nr 164/2007 z dnia 19 lutego 2007 r. ustalające wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na rok gospodarczy 2005/2006 ⁽³⁾ jest nieważne?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru (Dz. U. L 178, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru (Dz. U. L 58, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 51, s. 17.

Skarga wniesiona w dniu 3 marca 2015 r. – Komisja Europejska/Rumunia

(Sprawa C-104/15)

(2015/C 146/35)

Język postępowania: rumuński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Nicolae, D. Loma-Osorio Lerena, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rumunia

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że wobec niepodjęcia środków koniecznych w celu zapobieżenia zanieczyszczeniu cząsteczkami pyłu pochodzącymi ze zbiornika Boşneag – rozszerzenie, należącego do kopalni miedzi i cynku Moldomin znajdującej się w Moldova Nouă, Rumunia uchybiła zobowiązaniu spoczywającemu na niej na mocy art. 4 i art. 13 ust. 2 dyrektywy 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniającej dyrektywę 2004/35/WE ⁽¹⁾;
- obciążenie Rumunii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem skargi wniesionej przez Komisję Europejską przeciwko Rumunii jest brak podjęcia przez władze rumuńskie środków koniecznych w celu zapobieżenia zanieczyszczeniu cząsteczkami pyłu pochodzącymi z jednego ze zbiorników osadowych kopalni miedzi.

Komisja twierdzi, że nie podejmując środków koniecznych w celu uniknięcia roznoszenia się cząsteczek pyłu z powierzchni zbiornika osadowego Boşneag – rozszerzenie, szkodliwych dla zdrowia ludzkiego i dla środowiska, Rumunia uchybiła zobowiązaniom spoczywającym na niej na mocy art. 4 i art. 13 ust. 2 dyrektywy 2006/21/WE. Komisja twierdzi, że Rumunia musi zapewnić ochronę zdrowia ludzkiego oraz środowiska przed wszelkimi niekorzystnymi skutkami, nawet jeśli korzysta z pewnego stopnia elastyczności w odniesieniu do konkretnych środków wymagających podjęcia o ile spełnione zostają warunki określone w art. 4 dyrektywy. Ponadto Komisja uważa, że art. 13 ust. 2 dyrektywy nakłada na właściwy organ szczególnie obowiązek polegający konkretnie na zapewnieniu, iż operator podejmie odpowiednie środki w celu zapobiegania lub zmniejszania emisji pyłu.

Komisja oparła się w niniejszej sprawie na sprawozdaniach rumuńskiego organu właściwego w dziedzinie ochrony środowiska, na informacjach w prasie oraz na odpowiedziach udzielonych przez Rumunię na etapie postępowania przedspornego, z których wynika, że na obszarze Moldova Nouă występuje znaczne zanieczyszczenie pyłami pochodzącymi ze zbiornika osadowego Boşneag – rozszerzenie, powstające w szczególności w okresach silnych wiatrów, co ma niekorzystne skutki dla zdrowia mieszkańców i dla środowiska.